

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. _121____
din ____24.05.2013____

privind soluționarea contestației formulate de

.....,

din mun. Suceava,, jud. Suceava,

CUI RO,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava

sub nr. din

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de din mun. Suceava,, jud. Suceava.

..... formulează contestație împotriva Deciziei nr. referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți/anul curent, înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași sub nr., cu **privire la suma de**, reprezentând:

- – dobânzi aferente comisionului vamal în sumă de, stabilit prin Actul constatator nr.;
- – dobânzi aferente taxei vamale în sumă de, stabilită prin Actul constatator nr. și aferente taxei vamale în sumă de, stabilită prin Actul constatator nr.;
- – dobânzi aferente TVA în sumă de, stabilită prin Actul constatator nr. și aferente TVA în sumă de, stabilită prin Actul constatator nr.;
- – dobânzi aferente comisionului vamal în sumă de, stabilit prin Actul constatator nr. și aferente comisionului vamal în sumă de, stabilită prin Actul constatator nr.;
- – dobânzi aferente taxelor vamale în sumă de, stabilite prin Actul constatator nr. și aferente taxelor vamale în sumă de, stabilită prin Actul constatator nr.;
- – dobânzi aferente TVA în sumă de, stabilită prin Actul constatator nr. și aferente TVA în sumă de, stabilită prin Actul constatator nr.;

- – dobânzi aferente comisionului vamal în sumă de, stabilit prin Actul constatator nr. și aferente comisionului vamal în sumă de, stabilit prin Actul constatator nr.;
- – dobânzi aferente taxelor vamale în sumă de, stabilite prin Actul constatator nr.;
- – dobânzi aferente TVA în sumă de, stabilită prin Actul constatator nr.

Contestația a fost introdusă prin **avocat**, în baza împuternicirii nr., existente în original la dosarul cauzei, emisă în baza contractului de asistență juridică nr., prin care persoana juridică a convenit să fie reprezentată în această speță.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. formulează contestație împotriva Deciziei nr. referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți/anul curent, înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași sub nr., cu privire la suma de, reprezentând dobânzi aferente TVA, taxelor vamale și comisionului vamal.

Petenta solicită anularea deciziei contestate pe motiv că este prescris dreptul de a cere executarea silită a debitului principal în sumă de, reprezentând drepturi vamale (taxe vamale, comision vamal, TVA) constatate în minus la declarația vamală nr. (..... potrivit Actului constatator nr. emis de DRAOV Iași-BV Suceava), la declarația vamală nr. (..... potrivit Actului constatator nr. emis de DRAOV Iași-BV Dornești), la declarația vamală nr. (..... potrivit Actului constatator nr. emis de DRAOV Iași-BV Dornești), la declarația vamală nr. (..... potrivit Actului constatator nr. emis de DRAOV Iași-BV Dornești), la declarația vamală nr. (..... potrivit Actului constatator nr. emis de DRAOV Iași-BV Dornești),

Societatea solicită, conform prevederilor art. 134 din OG 92/2003, scăderea debitului principal în sumă de și a accesoriilor aferente acestui debit menționate prin decizia nr. referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți/anul curent, înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași sub nr., din evidența analitică pe plătitori și la încetarea măsurilor de executare silită a obligației de plată a debitului principal și a obligațiilor accesorii.

Invocă prevederile art. 131 alin. 1 din OG 92/2003, susținând că dreptul de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acest drept și precizează că acest drept a început să curgă în termen de 5 ani de la data de 01.01.2006 și s-a împlinit la data de 01.01.2011.

Societatea precizează că AC nr. i-a fost comunicat la 19.09.2005, AC și AC i-au fost comunicate la 21.07.2005 și AC și AC i-au fost comunicate la 21.07.2005, anterior începerii cursului prescripției dreptului de a cere executarea silită.

De asemenea, societatea susține că nu sunt cazuri de suspendare a cursului prescripției și nici cazuri de întrerupere a a cursului prescripției.

Referitor la AC, societatea afirmă că există o singură dovadă privitoare la întocmirea unui act de executare al debitului înscris în acest act constator, respectiv Somația din, care nu i-a fost comunicată prin remitere sub semnătură sau expediere prin poștă prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, ci a fost comunicată exclusiv prin publicitate prin Somația colectivă din, care are temei legal art. 44 alin. 3 din OG 92/2003.

Societatea susține că, prin Decizia nr. 536/28.04.2011 a Curții Constituționale, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 44 alin. 3 din OG 92/2003, constatându-se că aceste prevederi sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că organul fiscal poate să procedeze la comunicarea actului administrativ fiscal prin publicitate cu înlăturarea nejustificată a ordinii de realizare a modalităților de comunicare prevăzute la art. 44 alin. 2 lit. a-d.

Petenta susține că, în această situație, comunicarea somației direct prin publicitate echivalează cu necomunicarea actului de executare emis în 2010.

De asemenea, contestatoarea susține că și pentru celelalte acte constatatoare există o singură somație din, care nu i-a fost comunicată și că a luat cunoștință de existența actelor de executare în Dosarul nr. a Judecătoriei Suceava.

Societatea invocă prevederile art. 133 alin. 1 lit. c din OG 92/2003, precizând că termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită prevăzută de art. 131 se întrerupe pe data îndeplinirii, în cursul executării silite, a unui act de executare silită.

Mai face precizarea că executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlul executoriu emis conform OG 92/2003.

Societatea afirmă că, întrucât împotriva sa, privitor la debitul principal, nu au fost inițiate din anul 2006 până în anul 2011 acte de executare silită, iar actele la care a făcut referire nu au efect întrerupător de prescripție, rezultă că este dată excepția prescripției dreptului de a cere executarea silită a debitului principal în cuantum de, reprezentând drepturi vamale, precum și a accesoriilor în sumă de

În consecință, societatea solicită scăderea debitului principal de și a accesoriilor aferente din evidența analitică pe plătitori și încetarea măsurilor de realizare a executării obligației de plată a debitului principal și a obligațiilor accesorii și invocă prevederile art. 134 alin. 1 din OG 92/2003.

II. Prin Decizia nr. referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți/anul curent, înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași sub nr., s-a stabilit în sarcina suma de, reprezentând dobânzi aferente TVA, taxelor vamale și comisionului vamal.

Pentru neachitarea la scadență a TVA, taxelor vamale și comisionului vamal, stabilite prin Actele constatatoare nr., nr., nr., nr., nr., organele vamale din cadrul DRAOV Iași au stabilit în sarcina **suma de, reprezentând dobânzi.**

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la suma de, reprezentând dobânzi aferente TVA, taxelor vamale și comisionului vamal, stabilită prin Decizia nr. referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți/anul curent, înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași sub nr., cauza supusă soluționării este dacă organele fiscale puteau stabili dobânzile în sarcina societății, în condițiile în care societatea susține că este prescris dreptul de a cere executarea silită a debitului principal.

În fapt, pentru neachitarea la scadență a TVA, taxelor vamale și comisionului vamal, stabilite prin Actele constatatoare nr., nr., nr., nr., nr., organele vamale din cadrul DRAOV Iași au stabilit în sarcina **suma de, reprezentând dobânzi.**

Societatea susține că nu datorează dobânzile în sumă de pe motiv că este prescris dreptul de a cere executarea silită a debitelor care le-au generat.

În drept, în ceea ce privește prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale, sunt aplicabile prevederile **art. 88 și art. 89** devenite prin republicare **art. 91 și art. 92** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, unde se precizează că:

CAPITOLUL II

“Prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale

ART. 91

Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.

[...]

ART. 92*)

“Întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale

[...]

(3) Dispozițiile dreptului comun privitoare la prescripția extinctivă sunt aplicabile în mod corespunzător”.

- În Decretul nr. 167 din 10 aprilie 1958, republicat, privitor la prescripția extinctivă, la art. 16 și art. 17 se stipulează că:

ART. 16

“Prescripția se întrerupe:

[...]

c) printr-un act începător de executare.

Prescripția nu este întreruptă, dacă s-a pronunțat încetarea procesului, dacă cererea de chemare în judecată sau executare a fost respinsă, anulată sau dacă s-a perimat, ori dacă cel care a făcut-o a renunțat la ea”.

ART. 17

“Întreruperea șterge prescripția începută înainte de a se fi ivit împrejurarea care a întrerupt-o.

După întrerupere începe să curgă o nouă prescripție.

În cazul când prescripția a fost întreruptă printr-o cerere de chemare în judecată ori de arbitrare sau printr-un act începător de executare, noua prescripție nu începe să curgă cât timp hotărârea de admitere a cererii nu a rămas definitivă sau, în cazul executării, pînă la îndeplinirea ultimului act de executare”.

- În ceea ce privește data începerii executării silită, la art. 145 din OG 92/2003, republicată, se stipulează că:

ART. 145

“Somația

(1) Executarea silită începe prin comunicarea somației. Dacă în termen de 15 zile de la comunicarea somației nu se stinge debitul, se continuă măsurile de executare silită. Somația este însoțită de un exemplar al titlului executoriu”.

Din aceste prevederi legale se reține că dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu anumite excepții, termen care începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală.

Totodată, se stipulează că acest termen se poate suspenda sau întrerupe, respectiv termenul de a stabili obligații fiscale se poate întrerupe printr-un act începător de executare, situație în care se șterge prescripția începută anterior și începe să curgă o nouă prescripție. Noua prescripție, în cazul începerii executării printr-un act începător de executare, nu începe să curgă până la împlinirea ultimului act de executare.

Se consideră că a început executarea silită la data comunicării somației.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că actele constatatoare nr., nr., nr., nr., nr. au fost emise în anul 2005.

Întrucât creanțele principale s-au născut în anul 2005, având în vedere prevederile legale citate anterior, rezultă că prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale accesorii a început la data de 1 ianuarie a anului 2006 și se împlinește la 01.01.2011, dacă în acest timp nu intervine suspendarea sau întreruperea termenului de prescripție.

Din documentele existente la dosar rezultă că DRAOV Iași a emis Somația și Procesul verbal nr. în Dosarul de executare nr., prin care societatea este anunțată că datorează taxe vamale în sumă de 808 lei, comision vamal în sumă de, TVA în sumă de, stabilite prin Actul constatator nr. și nr., precum și accesorii aferente acestora, documente care i-au fost aduse la cunoștință cu confirmare de primire la data de 18.11.2005.

La dosarul cauzei se regăsesc și Somația și Procesul verbal nr. emise de DRAOV Iași în dosarul de executare nr., prin care societatea este anunțată că datorează taxe vamale în sumă de, comision vamal în sumă de, TVA în sumă de, stabilite prin Actul constatator nr., precum și accesorii aferente acestora, documente care i-au fost aduse la cunoștință cu confirmare de primire la data de 13.10.2005.

De asemenea, la dosarul cauzei se regăsesc și Somația și Procesul verbal nr. emise de DRAOV Iași în dosarul de executare nr., prin care societatea este anunțată că datorează taxe vamale în sumă de, comision vamal în sumă de, TVA în sumă de, stabilite prin Actele constatatoare nr. și nr., precum și accesorii aferente acestora, documente care i-au fost aduse la cunoștință cu confirmare de primire la data de 14.10.2005.

Așa după cum rezultă din cele menționate anterior, executarea silită a creanțelor fiscale a început în lunile septembrie-noiembrie 2005, deci până la

împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale accesorii care este 01.01.2011.

Totodată rezultă că aceste somații, emise în procedura de executare silită, au fost aduse la cunoștința societății cu confirmare de primire.

Rezultă că termenul de prescripție s-a întrerupt în anul 2005, prin emiterea somațiilor de plată.

Așa după cum rezultă din prevederile art. 17 din Decretul nr. 167 din 10 aprilie 1958, republicat, în situația în care prescripția a fost întreruptă printr-un act începător de executare, noua prescripție nu începe să curgă pînă la îndeplinirea ultimului act de executare.

Rezultă că Decizia nr. a fost emisă în mod legal de către organele fiscale, întrucât în anul 2005 s-a emis un act începător de executare a sumelor prevăzute în actele constatatoare prin care au fost stabilite debitele care au generat accesoriile contestate, iar conform prevederilor legale menționate, executarea întrerupe prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale.

- Conform prevederilor **art. 142 alin. 4 și alin. 5** din OG 92/2003, republicată,

ART. 142

“Reguli privind executarea silită

[...]

(4) Executarea silită a creanțelor fiscale nu se perimează.

(5) Executarea silită se desfășoară pînă la stingerea creanțelor fiscale înscrise în titlul executoriu, inclusiv a dobânzilor, penalităților de întârziere sau majorărilor de întârziere, după caz, ori a altor sume, datorate sau acordate potrivit legii prin acesta, precum și a cheltuielilor de executare.

[...]”.

Se reține din aceste prevederi legale că executarea silită a creanțelor fiscale nu se perimează, aceasta desfășurându-se pînă la stingerea creanțelor fiscale.

Or, din documentele existente la dosar rezultă că dobânzile în sumă de s-au calculat pentru perioada 01.12.2011-31.12.2012, iar societatea nu face dovada că a achitat creanțele la data de 01.12.2011.

Referitor la susținerea contestatoarei că nu datorează accesoriile pe motiv că dreptul de a cere executarea silită a creanțelor fiscale s-a împlinit la data de 01.01.2011, conform prevederilor art. 131 alin. 1 din OG 92/2003, precizăm că această afirmație nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât prevederile art. 131 alin. 1 invocat se referă la prescripția dreptului de a cere executarea silită și nu la prescripția dreptului organelor fiscale de a stabili creanțe fiscale.

- În ceea ce privește dobânzile datorate, sunt aplicabile prevederile **art. 119 și art. 120** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează că:

ART. 119

“Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

ART. 120

“Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

[...]

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Din aceste prevederi legale se reține că, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi, care se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

De asemenea, se stipulează că nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere.

Din documentele existente la dosar se reține că, pentru neachitarea la scadență a debitelor stabilite de organele vamale prin actele constatatoare nr., nr., nr., nr., nr., organele vamale din cadrul DRAOV Iași au stabilit în sarcina suma de, **reprezentând dobânzi.**

Având în vedere prevederile legale analizate, faptul că debitul este datorat și nu este achitat la scadență, precum și faptul că societatea nu face dovada cu documente că procedura de executare a fost anulată sau că aceasta nu a fost făcută conform prevederilor legale, și ținând cont și de principiul de drept **“*accessorium sequitur principale*”** (accesoriul urmează principalul), rezultă că în mod legal organul fiscal a emis Decizia nr. referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți/anul curent, înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași sub nr., drept pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată cu privire la suma de, reprezentând dobânzi.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de,
împotriva Deciziei nr. referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente
obligațiilor fiscale din anii precedenți/anul curent, înregistrată la Direcția Regională
pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași sub nr., cu **privire la suma de**
....., **reprezentând dobânzi.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni
de la data comunicării, conform procedurii legale.